

Men i det hele forekommer det mig, at det slet ikke er den Vej, vi skal, at forhøje Lønnen eller indskrænke Timeantallet for Lærerne i Mellem- og Realklasserne. Det er ikke de Pladser, det er vanskeligst at faa besat, Lærerne vil hellere end gerne undervise i Mellem- og Realklasserne og flygter fra Folkeskoleklasserne, saa snart de kan komme derover. Hvorfor i al Verden skal man saa give dem en Lønforhøjelse? Skulde man gøre det noget Sted, skulde det snarere være for Lærerne i den almindelige Folkeskole, hvor der er størst Trang til dygtige Lærere, og hvor der i Virkeligheden ogsaa gøres det største Arbejde.

Det er sikkert ikke det vanskeligste at undervise i Mellem- og Realklasser; der har de Børnene staaende paa ganske samme Trin og kan drive den mest vidtgaaende Klasseundervisning, give Lektier for og lade Børnene have Hjemmearbejde. Lærergerningen der er, naar man er vænnet til den, sikkert ikke saa vanskelig som Arbejdet i en almindelig Folkeskoleklasse. Vilde man endelig gøre noget, skulde man hellere begunstige de Lærere, der staaar i den almindelige Folkeskole, end Realskolelærerne.

Nu ved jeg meget vel, at Ministeriet i denne Sag har været i god Tro, for den saakaldte store Skolekommission, denne vældige store Bastian, har i sin Tid vedtaget noget om, at noget saadant skulde gennemføres. Men det gaar gerne saadan med Kommissionerne her i Landet, at naar de endelig en Gang, efter at Veltalenheden har flydt i lange Baner, har afgivet Betænkning, er denne forældet; Forholdene er vokset fra Kommissionen, saa det er ganske andre Ideer, der nu bevæger Menneskene. Saadan er det vist ogsaa i flere Henseender gaaet paa Skoleomraadet; der er kommet mange nye Skoletanker frem i de senere Aar, som ganske har kuld kastet de gamle Regneopgaver, om jeg saa maa sige. En Mand som Skoleinspektør Arvin, der i høj Grad er en moderne Skolemand, sagde f. Eks. sidste Sommer paa et Møde i „Enrum“, at disse Tanker i den store Skolekommission ikke længere var saa frugtbringende, som de skulde være, og ikke passede til de moderne Skoleforhold. Men i hvert Tilfælde paa dette Omraade synes jeg, at Skoletankerne har været meget daarlige i den store Skolekommission.

Man maa hellere understøtte den almindelige Folkeskole end gøre det behageligere for Lærerne i Mellem- og Realklasserne. Man siger nok: Ja, men de har Stile at rette i Realklasserne, og de har Regneopgaver at

gennemse. Ja, men det har de virkelig ogsaa i de almindelige Folkeskoleklasser, og der har man flere Børn og altsaa flere Stile og flere Regneopgaver. Det var da naturliggere, at man understøttede denne Undervisning end Mellem- og Realklasserne. I den almindelige Folkeskole er Klasseundervisningen meget vanskelig; der staaar Børnene paa et meget forskelligt Udviklingstrin, og der er det ofte saaledes, at Lærerne skal henvende sig til de enkelte Børn, for at de kan faa noget ud af Undervisningen. De kan ikke give dem Lektier for og ikke forlange Hjemmearbejde af dem, Læreren skal være i fuld Vigueur hele Tiden under Undervisningen og se at faa Børnene til at følge med. Hvis han vil arbejde paa moderne Vis og faa Børnene til selv at tage Initiativet, som det hedder, gælder det i endnu højere Grad for Lærerne der at være i fuld Vigueur.

Hvis man vil stille Betingelser for Anvendelsen af dette Statstilskud, saa bør man forlange, at Børnetallet nedsættes i Folkeskolens Klasser, saaledes at der bliver færre Børn i Klasserne; saa kan Lærerne faa Tid at henvende sig til de enkelte Børn, og saa kan der komme noget mere ud af Undervisningen. Det havde været et naturligt Krav at stille; saa havde man stillet en Fordring om, at Skolen skulde forbedres, og det havde været til Gavn for alle Lærerne i Skolen og for selve Skolevæsenet, for Børnene.

Som Bestemmelsen nu staaar, er den kun til Gavn for de Lærere, der underviser i Mellem- og Realskolen, og de trænger ikke til det, ja, ikke blot trænger de ikke til det, men det er skadeligt, at de faar denne Begunstigelse, for det vækker Strid i Folkeskolen. Mellem- og Realklasserne er jo ogsaa en Del af Folkeskolen, og de almindelige Folkeskolelærere er meget forbitrede over denne Bestemmelse; de skriver i Bladene og taler paa Møder om dette Spørgsmaal, den ene Folkeskolelærer skriver eller taler paa Møder imod den anden, og det kan absolut ikke være heldigt saaledes at bringe en Strid ind i Folkeskolen, der vanskeliggor dens Arbejde. Den Mellem- eller Realskolelærer, der faar det afkortede Timeantal eller, som i Aar, Lønforhøjelse, anses for at være en finere Lærer, der rangerer indenfor det højere Skolevæsen, medens den almindelige Folkeskolelærer kommer til at staa som en fattig Per Eriksen, der ikke kommer op paa Siden af sin Kollega.

Det kan ikke være den rigtige Vej at gaa, naar man fortrinsvis vil begunstige